

mihivt refriger. **A**c si dicat. **Q**uo-
usq; i latore et dolore isto crucior: et
morte afficio: tota dies. **R**emitte mi-
hi vt refrigerer. **V**erū et ad hanc q̄
dem pfectōem pauci mi fallo: pue-
rū in hac vita. **N**eq; enī si q̄s ali-
q̄nvideat hanc h̄re. otinuo crebat si
bi necesse est: maxie si nouicius est.
nec p pfatos ascēbit gradus. **P**ius
enī dñs pusillos corde blādijs tali-
b; solet allicere: s; nouerint q̄ h̄mōi
sunt gratiā hanc pstitā sibi esse non
datā: vt i die bonoz memores sint
maloz. et in die maloz nō immemo-
res sint bonoz. **L**onge aliter q̄ exer-
citatos h̄nt sensus deuotōis huius
felici fruunt iocunditate. **S**z multi
totā vitā suā ad hoc tendūt et nūquā
ptendūt: quib; tamē si pie et pseue-
rant conati sunt statim vt de corpe
exeunt reddiē qd in hac vitā dispē-
satorie est negatum: illuc pducente
eos sola gratiā q̄ prius tēdebāt ipi
cū grā. vt osūmati in breui expleāt
tpa multa. **I**llis vero q̄ ad hanc de-
uotōis gratiā pueniūt vnūvideat re-
stare piculi: et omīno timendū eis a
demonio meridiano. **I**p̄e enī satha-
nas trāffigurat se in angeluz lucis.
Hoc ḡ timendū ei qui tāta delecta-
tōe omīa facit: ne dū sequit affectō
nē corpus destruat p immoderatā
exercitāōem: ac temēte necesse ha-
beat nō sine magno spūalis exerci-
tij detrimēto circa debilitati curam
corporis occupari. **E**rgo ne incur-
rat qui currit illuminari necesse est
lumine discretōis: que mater virtu-
tū est: et osūmatō pfectōis. **H**ec mi
mirū docet ne quid nimis: atq; hec
est octaua dies. in q̄ circūcidit pue-
r: qz discretio vere circūcidit. vt nō
plus nec minus fiat. **N**ā et qui minus
est fructū boni operis abscedit non

circūcidit: sicut qui tepibus est et mi-
nus facit. **I**n hac ḡ die nomē impo-
nit et nomē salutis: nec de eo q̄ sic v-
sā dubitē dicere: q̄ suā ipsi salutē
operet. **V**sq; ab hūc enī diē dicere
possint angeli qui norūt secreta ce-
lestia: s; ego nūc primū ei fiducialis
nomē salutis impono. **A**t vero quia
omnino rara ista auis est in terris:
huius discretōis locū in vobis fra-
tres suppleat virtus obedientie: vt
nihil plus. nihil minus. nihil aliter.
q̄ impatū sit faciatis.

In epiphania dñi s̄mo prim⁹.

Apparuit benignitas et hūa-
nitas saluatoris nostri dei.
Gratias deo p quē sic abundat cō-
solatō nostra in hac pegrinatōe:
in hoc exilio: in hac miseria. **S**uper
hīs nāq; sepius vos amoner e cura-
mus: vt nunq; mente excidat pe-
grinos vos esse lōge factos a priā:
pulsos hereditate. **N**uisquis enī de-
solatōem non nouit: nec osolatōem
agnoscē pt. **N**uisquis osolatōem i-
gnorat esse necessariā: sup̄est vt nō
habeat dei gratiā. **I**nde ē q̄ hoies
seculi negotijs et flagicijs implicati:
dū miseria nō sentiūt: nō attēdūt
miscēiam. **V**os quib; nō frustra bi-
etū est vacate et vidēte qm̄ suauis ē
dñs. et de quib; idē pph̄et̄a virtutez
inqt operū suoz annūciabit populo
suo: vos inq; q̄s nō detinet occupa-
tō secularis: attendite que nam sit
osolatō spūalis. **V**os q̄ non ignora-
tis exiliū: audite qz de celo venit au-
xiliū. **A**pparuit enī benignitas et hu-
manitas saluatoris nostri dei. **P**rius
q̄ enī apparēt humanitas: latebat
benignitas. **S**i quidem et prius erat:

nā miscētia dñi ab eterno est. **Sed**
vnde tāta agnosci poterat: **Promit**
tebat q nō sentiebat: vnde a mul-
tis nō credebatur. **Multiplarie** q̄ppe
multisq̄ modis loquebat dñs in p-
phetis: ego inq̄ies cogito cogita-
tōes pacis tñō afflictōis. **Sed** quid
respōdebat homo: afflictōem senti-
ens. pacem nesciēs. **Quousq̄** dicitis
pax pax tñō est pax: **Propter hoc**
angeli pacis amare flebant dicen-
tes. **Dñe**: quis credidit auditui nro:
Sed nūc credāt hoīes vel visuū suo:
q̄a testimonia dei credibilia facta
sunt nimis. **Vt** enī nec turbatū qui-
dem oculū lateat: in sole posuit tab-
naculū suū. **Ecce** pax nō pmissa sed
missa non dilata s̄ data: nō ppheta
ta s̄ p̄sentata. **Ecce** q̄ si saccū plenū
miscētia sua deus pater misit in ter-
raz: saccū in q̄ in passiōe occidendū:
vt effundat qd̄ in eo latet precīuz
nostrū. **Saccū** utiq̄: tñ pū: sed ple-
nū. **Paruulus** siquidem dat⁹ est no-
bis: s̄ in q̄ habitat om̄is plenitudo
diuinitatis. **Postq̄** enī venit pleni-
tudo temporis. venit et plenitudo
diuinitatis. **Venit** in carne vt vel
sic carnalib⁹ exhiberet: et apparēte
hūanitate: benignitas agnosceret.
Vbi enī dei inotescit hūanitas iam
benignitas latere non potest. **In** q̄
enim magis commendare poterat be-
nignitatē suā: q̄z suscipiēdo carnes
meas. **Meā** inq̄. nō carnē adā: idem
non qualē ille habuit ante culpam.
Quid tātope declaret eius miscētiā:
q̄ q̄ ipsam suscepit miseriaz. **Quid**
ita pietate plenū: q̄ q̄ dei verbū ap-
ter nos factū est fenū. **Domine** qd̄
est homo q̄a reputas eū: aut quid
apponis erga eū cor tuū. **Dic** atten-
dat hō q̄nta sit cura eius de eo: hic
sciat quid de eo cogitet aut qd̄ sen-

tia. **Nō** interrogēs o homo ea que
pateris: s̄ que passus est ille. **Quā-**
ti te fecit ex hoīs que pro te factus
est agnosce: vt appareat tibi beni-
gnitas eius ex humanitate. **Quā-**
to enim minorem se fecit in huma-
nitate: et quāto pro me vilior: et an-
to mihi carior est. **Apparuit** inquit
apostol⁹ benignitas et humanitas
saluatoris nostri dei. **Magna** plane
et manifesta benignitas dei hūani-
tas: et magnum benignitatis indi-
ciūz declarauit: qui humanitati ad-
dere nomen dei curauit. **Et** quidem
ad mariā missus gabriel angel⁹ fi-
lium dei loquitur: sed non nominat
deum. **Benedictus** deus qui talē no-
bis de nobis ip̄is angelum dedit: vt
noster ip̄se suppleret: quod ille non
dixit. **Nam** ip̄e spiritum dei habu-
it: et eius spiritu locutus est: qd̄ no-
bis valde necessariū fuit. **Quid** enim
sic instruit fidem. sp̄em roborat. carī-
tatē accendit: q̄ humanitas dei? **Sz**
angelo nostro id reseruātū est. qd̄
aliq̄ tacuerūt. **Neq̄** enim omnes om-
nia dicere congruum erat: vt a di-
uersis diuersa colligere gratulē:
et debitas singulis gratias refera-
mus. **Attamen** vnum est in quo cō-
ueniunt apostolus et angeli q̄ de crī-
stī natiuitate loquunt: id ē in nomi-
ne saluatoris. **Ad** mariā quidem
tanq̄z plenius edoctam per spiritū
gabriel loquens indicat nomen so-
lū: et vocabis inquit nomen ei⁹ ih̄e-
sum. **Ad** ioseph venit angelus non
solum protulit: sed et causam eius
interpretatus edocuit dicens. **Et** vo-
cabis nomen eius ih̄esum: ip̄e enim
saluum faciet pplm suū a pccis eoz.
Sz p̄pastorib⁹ q̄z ānūciat gaudium
magnum: natū illi saluatorē xpm dñm

Simile aliquis paulus loquitur. **A**p-
paruit benignitas et humanitas sal-
uatoris nostri dei. Bene dulce nomen
nullus ex ipsis tacuit: quia hoc mihi
maxime necessarium fuit. **A**lio quoniam quod
agerem. audires dominum venientem. **N**unc
quid non fugerem sicut ab eo. qui a fa-
cie eius fugit: sed non effugit. **N**on
ne desperarem audires quia venit ille cu-
ius legem sic peraricatus sum. cuius pa-
cientia sic abusus sum. cuius beneficio
tam ingratus inuentus sum. **Q**ue maior
vero consolatio poterat esse: quoniam in dul-
ci vocabulo: in nomine consolatorio.
Propterea et ipse dicit: quia non venit
ut iudicet mundum: sed ut saluem mun-
dum per ipsum. **T**am confidenter accedo:
iam supplico fiducialiter. **Q**uid enim
timeam: quando saluator venit in domum
meam. **E**i soli peccaui: donatum erit quod
quod indulserit ille. **V**tique enim licet ei
quod vult facere. **D**eus est qui iustifi-
cat: quis est qui condemnet. **A**ut quis accu-
sabit aduersus electos dei. **P**ropte-
rea gaudere nos oportet quod in nostra ve-
nerit: nunc enim facilis ad indulgen-
tiam erit. **D**enique paruulus est: leuiter
placari potest. **Q**uis enim nesciat. quia pu-
er facile donat. **E**cce si non fuerit
nobis pro minimo: possumus reconciliari:
re pro minimo. **P**ro minimo inquit: non
tamen sine penitentia: sed quoniam minimum
quod debet fieri nostra ipsa penitentia. **P**au-
peres sumus: parum dare possumus:
attamen reconciliare possumus pro par-
uo illo si volumus. **T**otum quod da-
re possumus miserum corpus istud est:
illud si dederis satis est. **S**i quo min-
us ab eo et corpus ipsum. **N**am illud de
meo est: et meum est. **P**aruulus enim
natus est nobis: et filius datus est no-
bis. **D**e te domine suppleo: quod minus ha-
beo in me. **O** dulcissima reconciliatio:
O satisfactio suauissima. **O** vere re-

conciliatio facilis sed pusillis satisfactio
parua: sed non paruipendenda. **E**te-
nim quoniam facilis modo tam difficilis erit
postea: et sic modo nemo est qui re-
conciliari non possit: ita post paululum
nemo qui possit: quoniam magis sic benignitas
apparuit ultra omnem spem. ultra omnem
estimationem: similes expectare possumus:
iudicij districtorum. **N**oli ergo tre-
mere dei misericordiam: si non sentire vis iu-
sticiam: sed iram. sed indignationem. **S**ed
emulationem: sed furorem. **D**omine ne in fu-
rore tuo arguas me: neque in ira tua
corripas me. **V**t enim scires quan-
ta districtio succedit: tanta illa ma-
fuetudo peruenit. **E**x magnitudine in-
dulgentie magnitudine ultionis attē-
de. **I**mmensus est enim deus et infinitus
in iusticia: sicut et in misericordia. **M**ultum ab
ignoscendum. multum adulescendum.
Sed misericordia quod priora sibi vendi-
cat: ut si voluerimus: districtio inue-
nire non possit in quem seuiat. **P**ropter
hoc enim benignitatem progauit: ut per
eam reconciliati seueritatem videamus se-
cui. **P**ropterea voluit non solum ad
terras descendere sed etiam innotescere:
non solum nasci: sed et agnoscere. **D**enique pro
pter hanc agnitionem dies ista cele-
bris habet et insignis: dies appariti-
onis. **H**odie enim magis ab oriente
venerunt ortu sole iusticie requiren-
tes: eum de quo legimus. ecce vir. omnes no-
men illi. **H**odie adorauerunt nouum
et genitum partum: sequentes noui fidei
ductum. **N**onne hic nobis est magna
consolatio: sicut in illo de quo locuti sumus
apostolus. **I**lle dixit deus: isti non voce
sed opere dicunt. **Q**uid facitis o magi:
quod facitis. **L**actentem puerum adora-
tis in tugurio vili in vilibus panibus. **E**r-
gone deus est iste. **D**eus certe in templo
scito suo. deus in celo sedes eius: et vos eum
queritis in vili stabulo. in matris gremio.

Quid facitis quod taurum offertis? **Ergo** rex est ipse. **Et** ubi aula regia? ubi thronus? ubi curie regalis frequentia? **Nunquid** aula est stabulum? thronus psepiu: curie frequentia ioseph et maria? **Quod** ita insipientes facti sunt viri sapientes: ut adorēt puulum despicabilem tā sua etate quā paupertate suorum? **Insipientes** facti sunt ut fieret sapientes: et predocuit eos spiritus quod postea predicauit apostolus: qui vult sapiens esse. **Stultus** fiat ut sit sapiens. **Quia** enim per sapientiam mundus in sapientia sua deum cognoscere non poterat: placuit deo per stulticiam predicacionis saluos fieri credentes. **Nonne** tamen mendum erat fratres ne scandalisarent viri istius: et illusos se crederet cum tanta indigna videret? **A** regia ciuitate ubi regem querendum die et abanē. ab bethlechem villā puulā dirigunt. **In**grediunt stabulum: inueniunt inuolutum pannis infantulum. **Non** illis fortiter stabulum. non pannis offendunt: non scandalisarent lactentis infatiam: precibunt. venerant ut regem: adorant ut deum. **Sed** profecto qui illos adduxit: ipse et instruxit: et qui per stellam foris ammonuit: ipse in occulto cordis edocuit. **Hec** igitur domini declaratio clarificauit hanc diem: et magorum deuota veneratio deuotā fecit et venerabilem. **Nec** sola hec apparitio sed altera quedā fide a patribus nostris accepimus hodie celebrare: quod et si longo post tempore. facta credidit hoc ipso die. **Cum** enim iam christus triginta annorum tempus exegisset in carne: quod seculum diuinitatem idem ipse est et anni eius non deficiunt: in populos turbas ab baptismum iohannis aduenit. **Venit** tanquam vnus ex populo: qui solus erat sine peccato. **Quis** tunc crederet filium dei: quod putaret dominum maiestatis?

Valde quidem humiliter domine: in imis absconderis: sed iohannem latere non poteris. **Domine** ipse est qui per matrem vterum te nondum natum nondum natus agnouit. **Domine** ipse est qui per vtriusque materni vteri parietes te agnouit: et quod turbis clamare non potuit saltē matrem suam motu exultationis edocuit. **Nunc** autē quid? **Vidit** eum iohannes ait euangelista venientē ab se: et ait. **Ecce** agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi. **Vere** agnus vere humilis: vere mansuetus. **Ecce** inquit agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi. **En** ipse qui purgationem faciet delictorum: ecce sentinā nostrā purgaturus aduenit: et tamen post hoc testimonium baptisari vult a iohanne. **Tremet** ille. **Quid** mirum? **Quid** inquit mirum si tremet homo nec audeat attingere sanctum domini verticem: caput adorandum angelis: reuerendum potestatis: tremendum principibus? **Baptisari** vis domine iohannes? **Ut** quid enim aut quid tibi opus fuit baptismate? **Nunquid** sano opus est medicina: aut mudatione mudo? **Non** tibi peccatum: ut baptismus sit necessarium? **Nunc** quid a te? **At** patrem quidem habes sed deum: te quis illi deus de deo: lumē de lumine. **Nā** in deum peccatum cadere non posse quis nesciat? **An** vero de matre? **Nā** matrem habes: sed virgo ē. **Quid** ergo peccatum ex ea trahere potuisti: quod te sine iniquitate concepit et salua integritate peperit? **Quā** maculam habere potest agnus sine macula? **Ego** inquit iohannes a te debeo baptisari. et tu venis ad me. **Magna** vtriusque humilitas: sed nulla comparatio. **Quomodo** enim non humiliaretur homo coram humili deo? **Sine** modo inquit dominus: decet enim sic nos implere omnem iusticiam.

Acquieuit iohānes et obediuit: ba-
ptisauit agnū dei: et aq̄s lauit. Nos
abluti sumus nō ille: quia nobis la-
uādis aque cognoscunt ablute. S;̄
fortassis minus crebis iohānis tes-
timonio: q̄a et ipse homo est et po-
tes habē suspectū: agnatus eius ē
cui testimoniū phibet. Ecce testimo-
niū maius iohāne: testimoniū adue-
mētis colūbe. Nec incōgrue ad in-
dicandū agnū dei venit colūba: q̄a
nihil melius agno enouem̄ q̄ co-
lūba. **Q**uod agnus in aialib; hoc co-
lumba in auib; est. Sūmavtriusq; in-
nocentia: sūma mansuetudo: summa
simplicitas. Quid enī sic alienuz ab
omni malicia: sicut agnus et colum-
ba. **P**rocere cuiq; nesciūt: ledere nō
nouerūt. Sed ne fortuito casu id e-
uemisse causeris: ecce testimoniū dei
patris. Ecce deus maiestatis into-
nuit: dñs sup̄ aquas multas: et vox
patris audita est. **H**ic est filius me-
us dilectus: in quo mihi bene opla-
cui. Vere enim hic est in quo nō est
q̄d p̄ri displiceat: q̄d oculos maie-
statis offēdat. Vñ ipse ait. Quia
que placita sūt ei facio semp. Ip̄suz
inquit audite. Ecce dñe ih̄esu: vel iā
nunc loquere. Quousq; filies: quous-
q; dissimulas. Diu tacuisti et valde
diu: vel iam nunc loquēdi licentia;
habes a patre. Quā diu dei virtus
et dei sapiētia: quasi infirmus aliq̄s
et insipies lates in populo. Quam-
diu nobilis rex et rex celi: fabri filiū
te pateris appellari pariet̄ et putari;
Etenim lucas euāgelista testat̄: q̄mā
adhuc filius iosephs putabatur. **O**-
humilitas virtus xp̄i: quantū con-
fundis supbiā n̄re vanitatis. Parū
aliq̄d scio vel magis scire mihi vide-
or: t̄iā filē nō possū: ipudē me et im-
putenē ingerēs et ostētās. p̄mptu-

lus ad loquendū: velox ad docēdū:
tardus ad audienbū. Et xp̄us cum
tanto tempore filebat: cum seip̄suz
abscondebatur: nunquid inanē gl̄am
metuebat. Quid timeret ab inani
gl̄a: qui est vera gloria patris. **V**ti
q̄s timebat: s;̄ non sibi. Nobis time-
bat ab illa quib; nouerat: esse timē-
dus: nobis cauebat: nos instruebat.
Tacebat ore s;̄ instruebat opere: et
quod postea docuit verbo iā clama-
uit exēplo: discite a me q̄a mitis sū
et humilis corde. **R**am de infantia
dñi paruz aliquid audio: ex tunc iā
vsq; ad hunc tricesimum annum ni-
hil inuenio. Nunc vero iam latē nō
potest: qui t̄a manifeste demōstra-
tur a patre. **R**am in prima q̄q; ap-
paritōne cum matre virgine voluit
apparere: quod verecundia quēdā
in virginitate signaretur. **T**ercia q̄
q̄ apparitio eius in euangelio inue-
nitur: et hec nihilominus hodie ce-
lebratur. **I**nuitatus enim ad nuptias
dominus vino deficiente cōpas-
sus eorum verecundie: aquam muta-
uit in vinum. **H**oc etiam sicut ait e-
uangelista: signorum eius fuit mi-
nium. Itaq; in prima apparitōe ho-
mo verus innotuit: ubi inter vbera
matris infans apparuit. **I**n sc̄ba ve-
ro: verum esse dei filium patris indi-
cat testimoniū. **I**n tertia verove-
rus esse deus demonstratur: ad cui-
us imperiū natura mutatur. **T**ot
testimonijs hodie cōfirmatur fides
nostra: tot indicijs roboratur spes
nostra: tot incētijs inflāmur car-
itas nostra.

Sermo secūdus vnde supra

Res appetitōes dñi legim⁹:
vna q̄tem die: s̄ nō vno tēpore factas. Et q̄dēz mirabilis sc̄da: mirabilis terciā: s̄ prima apparitio mirabilis amirāda. Mirabilis aq̄rū mutatio: mirabilis iohannis et colūbe parit et paterne vocis attestatō: s̄ illud mirabile magis q̄ agnitus est a magis. Nā q̄ deū agnoscāt indicat adoratō: imbecat thuris oblatio. Nec soluz deum sed et regē agnoscunt: q̄ designat in auro. Et in hīs nō latet eos magnū pietatis sacramentū: vñ et mira imbecat moriturū. Adorāt magis: et offerunt munera adhuc fugenti matris vbera. Sed vbi est o magis: vbi est purpura regis huius: Nūquid viles pām istī quibz est muolutus: Si rex est. dyadema eius vbi ē? Sed vos eū vere videtis in dyadematē q̄ coronauit eū mater sua: in sacco mortalitatis de q̄ resurgens ait: q̄a scibistī saccū meū. et circūdebistī me leticia. Egredimini filie syon: et videte regē salomonē in dyadematē. q̄ coronauit eū mater sua et cetera. Egredimini virtutes angelice: incole ciuitatis sup̄ne. Ecce rex vester: s̄ in corona n̄ra: in dyadematē quo coronauit eū māt sua. Sed hīs delicijs vsq̄ mō caruistis: hāc hacten⁹ dulcedinem nō gustastis. Daberis sublimitatē eius: s̄ humilitatē eius nō vidistis. Egredimini igit̄ et videte regē salomonē in dyadematē q̄ coronauit eum mater sua. Verūtāmē nō est opus illis n̄ra exhortatōe: q̄ māt ipsi sūt q̄ desiderāt in illū p̄spicē. Illis enī q̄nto sublimitas notior: tāto hūilitas p̄ciosior et amabilior est. Vñ licet nobis maior sit causa leticie: nobis enī nat⁹ est et nobis dat⁹: tñ ipsi nos pueniūt: ipsi nos exhortant̄.

Probat is angelus q̄ gaubiū magnū euangelizat pastoribz: et q̄ cū eo facta est multitudo celestis exercitus. Vobis s̄ dicimus filie syon aie seculares. debiles. delicate: filie nō filij. in q̄bz nihil ē fortitudinis nihil ē viril̄ animi. Egredimini filie syon. Egredimini de sensu carnis ad intellēctū mentis: de fuitute carnal̄ occupatōe: ab libtatē sp̄ual̄ intelligētie. Egredimini de trauia et de cogitatōe v̄ra et de homo p̄ris vestri: et videte regē salomonē: alioq̄n nō erit tutū vob̄ videre eū ecclesiasten. Idē enī qui salomō id est pacificus in exilio est. ecclesiastes id est tōnator erit in iudicō: idē id est dilectus dñi in regno. In exilio māfuet⁹ et amabilis: in iudicio iustus et terribilis: in regno gloriosus et amirabilis. Egredimini igit̄: et videte regē salomonez: nam vbiq̄ rex est. Licet enī regnū eius non sit de is mūdo: tamē rex est etiā in is mūdo. Interrogatus siquidem s̄ rex es tu: ego inq̄t in is natus sū: et in is veni in mūdū. Dic s̄ rector est mox: in iudicio discretor meritorū: in regno distributor p̄miorū. Egredimini p̄inde filie syon: et videte regē salomonez in dyadematē q̄ coronauit eū māt sua: in corona paupertatis: in corona miserie. Siq̄dēz coronatus est et a nouerca sua corona sp̄inea corona miserie: coronanda a familia sua corona iusticie: q̄nto exhibunt angeli et tollent de regno eius omnia scandala: quāto veniet ad iudiciū cum senioribz populi sui: cū pugnabit pro eo orbis terre aduersus insensatos. Coronat eum et pater corona glorie sicut psalmus ait: gloria et honore coronasti eum. Videte eum filie syon: in dyadematē q̄ coronauit eū māt sua.

Suscipite coronā puuli ppter vos re
gis vestri: et vane cū magis humili
tatē eius adorare: quorū fidei deuotio
vobis hodie pponit in exemplo.
Cui enī oparabimus: et cui similes
estimabimus viros istos? Si latro
nis fidem: si cēturionis ofessionē cō
sidero in eo superexcellere vidētē istū.
q̄ iā tunc miracula multa fecerat:
iam tūc a multis p̄dicatus fuerat:
a multis adoratus. Attamē ofidere
mus quid et illi dixerint. Clama
bat latro de cruce: homie memēto
mei dū veneris in regnū tuū. Ergo
ne p supplicū ille vadit in regnū?
Quis indicauit tibi qm̄ optebat pa
ti xpm̄: et sic intrare in glām suā?
Tu q̄z cēturio vnde eū nosti? Vi
dens q̄ sic clamās expirasset: vere
inquit hic homo filius dei erat. Mi
ra res: totū amiracōe digna. Pro
pterea rogo vos inueniri et vide
te q̄ occulta sit fides: q̄ linceos o
culos habeat diligentius ofidera
te. Cognoscit dei filiū lactentē: co
gnoscit morientē. Siquidez latro in
patibulo: magi in stabulo cognos
cūt. Ille clauis infixū: isti p̄ams in
uolutū. Cēturio verovitā agnouit
in morte. Isti dei virtutem in teneri
corporis infirmitate: ille sumū spūm
in expiratōe: isti dei verbū in infan
tia cognouere. Siquidez quicq̄ illi
sermonibz: isti muneribz ofitent. La
tro regē: cēturio dei filiū simul et ho
minē p̄nunciat. Et hec tria ip̄a ma
gorū munera indicāt: nisi q̄ tūc
nō tā filiū monstrauiere q̄ deū. Ob
secramus ergo carissimi p̄sit vobis
tanta caritas quā vobis deus maie
statis exhibuit: tanta hūilitas quā
suscepit: tanta benignitas q̄ vobis
per xpi humilitatē apparuit. Aga
mus gratias redemptori et mediatō

ri nostro p̄ quē nobis innotuit eam
bona erga nos volūtas dei patris.
Siquidez talez iā nouimus eius ani
mū: vt nō immerito dicam⁹: sic cur
rimus nō quasi in incertum. Profe
cto enī tale est erga nos cor dei pa
tris: quale nobis expressit: q̄ de eius
corde processit.

Sermo tercius vnde supra

Necessariū nobis videt̄ fr̄es:
iuxta ceterarū solēnitatum
ofuetudinē etiā solēnitatis hodiē
ne vobis exponere ratōez. Interdū
enim cōtravicia loquimur: et gen⁹
illud sermonis putile: sed diebz ces
teris videt̄ oportunius ouenire. Fe
stiuus autē et maxime in p̄cipuis solē
nitatibz magis circa ea que solēni
tatis sunt immorandū videt̄: vt pa
rīter et erubiat̄ animus et excietur
affectus. Quō enī celebrabitis qd̄
nescitis: aut quō scietis nisi annun
ciet̄ vobis? Propterea nō sit mole
stū hijs q̄ sūt in lege periti: si parū
doctis morē gerimus vt exigit ratō
caritatis. Credo enī ne ipsos quidē
suis epulis esse fraudātos: si minus
eruditus tanq̄ p̄paris turbis grossi
ores prius apposuerint citos. Ita
vero apponēt: si fraterne caritatis
intuitu placuerint eis q̄ necessaria
sūt nō satis intelligētibz: et si fortal
se sibi minus necessaria videant. Sic
aut̄ fragmēta postmodum recollis
gēt sibi ipsis: si diligentius recogita
tes subtiliora queq̄ tanq̄ mūba
aialia ruminauerint: q̄ parū intelli
gibiles aīos p̄ subtilitate effugerit.
Solēnitas igit̄ hodiēne diei ab ap
paritōne nomen accepit. Epipha
nia quidem apparitio est. Hodie ergo
apparitō dñi celebraf: nō tantū
vna s̄ trīna sic a p̄ribz n̄ris accepit.

Hodie enim puulus rex n^r paucis
a natiuitate diebus transactis stella
declarate p^rmitijs gentiu apparuit.
Hodie q³ cu^m ia triginta ferme in di
sp^elat^oe carnis egisset annos. qui se
cub^u diuinitate idemipse est. et ani
mi eius noⁿ deficiu^r: inter populares
turbas absconditus ad iordan^e ba
ptisandus aduenit: s³ testimonio dei
patris innotuit. **H**odie nihilomin⁹
cu^m discipulis suis vocatus ad nupti
as. deficiente vⁱno signo admirabi
li sue potentie aq^ua in vⁱnu^m mutauit.
Sed delectat ea q^u in infantia salua
totis facta est apponere et dilig^eti⁹
inueri: q^um dulcissima est: et specia
lius hodie noscitur celebrari. **H**odie
g^o sicut audiui^mus in eu^agelica les
ct^oe magi iherosolim^a venerunt ab
ori^ete. **M**erito sane ab ori^ete veni
unt. qui solis iusticie nouu^m nobis ori
tu^m annunciant: qui letis rumorib⁹ to
tu^m mundu^m illuminat. **N**isi q^u infelix
iudea q^ua luc^e oberat ad fulgor^e no
ue claritatis obtenebra^t: et calig^a
tes oculi eius choruscate radio solis
eterni multo magis excecant. **V**e
nientes g^o ab ori^ete magi. quid dixe
runt audiam⁹. **V**bi est qui nat⁹ est
rex iudeoz. **Q**ua^m certa fides: et ni
hil penit⁹ hesitans. **N**oⁿ queruⁿt vtru^m
natus sit: s³ fiducialit^r loquunt^r: et in
terrogant sine dubitat^oe: vbi sit q^u
natus est rex iudeoz. **P**orro audi
to noⁱe regis. rex herodes successo
re suspicatus expauit. **N**ec miru^m si
turbat^r herodes: s³ q^u iherusal^e ciui
tas dei q^uvisio pacis est cum herode
turbat^r. quis noⁿ mire^r. **V**idete fr^{es}
qua^mtu^m noceat mi^qua potestas: quo
caput impiu^m subiectos q³ sue of^ors
mat impietati. **M**isera plane ciui
tas in q^u regnat herodes: q^um hero
diane sine dubio particeps erit ma

licie: et ab noue salutis ori^etu^m herobia
na mouebit^r turbatoe. **C**onfido ego
in domino. q^um inter nos minime re
gnabit: etia^m si atelle otingat: q³ et
ipsum deus auertat. **N**a herobiana
malicia et babilonica crudelitas est.
nascent^e velle extinguere religio
nem: et allidere puulos israelis. **S**i
quid eni^m ad salute^m p^rtin^es. si quid re
ligionis ori^et^r: quicunq³ resistit. qui
cu^mq³ repugnat. plane cu^m egyp^tijs
paruulos israelitici^m germinis ne
care conat^r: imo cu^m herode nascent^e
tem p^rsequit^r saluatore^m. **S**ed ia^m incho
ata p^rsequam^r hystoria. **C**redo si q³
oscius est hui⁹ rei studiosius sibi ca
uebit de cetero: et herobianu^m excec
bitur animu^m: ne simile exitu^m fortia^m
Ergo querentib⁹ magis reg^e iudeo
ru^m: et sciscit^{ate} a scribis herode dⁿⁱ
ce natiuitatis locu^m: illi iuxta p^rphet^a
nom^e ciuitatis edicunt. **C**u^mq³ recessis
sent magi et reliquissent iudeos: ecce
stella qua^m viderat in oriente antece
debat eos. **H**inc manifeste dat^r in
telligi: quonia^m humanum flagita
tes consilium. diuinum amiseruⁿt du
catum: et conuersos ad terrenu^m do
cumentum. signum celeste deseruit.
Vnde et relicto herode: otinuo ga
uisi suⁿt gaudio magnovalde. **S**tel
la eni^m antecede^{bat} eos: vsq³ du^m veni
ens staret vbi puer erat. **E**t ineran
tes totum inuenerunt puerum cu^m
maria matre eius: et procidentes as
torauerunt eum. **V**nde nobis hoc o
alienigene. **N**eq³ enim tantam in
uemimus fidem in israel. **S**ic v^s noⁿ
off^edit vilis habitatio stabuli: non
paupes cune presepij. **N**oⁿ vos pau
peris matris presentia: non lacten
tis infantia scandalizat. **D**emq³ ap
tis thesauris suis ait eu^agelista ob
tuleruⁿt ei munera. auru^m et b⁹ et mirra

Si solū obtulissent aurū: videri for-
tasse poterāt paupertati matris volu-
isse consulere: vt scaberet nimirū vn̄
paruulū posset filiū educare. **N**unc
aut offerētes pariter aurū thurs
mirrā: sine dubio spūalis oblatōis
genus insinuant. **A**urū enī inter di-
uitias seculi videri excellere: qđ per
eius gratiā omnes nos deuote obtu-
limus saluatori: cū p̄ eius nomine ex
integro dereliquim⁹ substantiā hui⁹
mūdi. **N**ā vere necesse est vt qui p̄fe-
cte terrena contēplimus: flagrantē de-
siderio celestia requiramus. **S**ic enim
offerimus thuris odoramentū: qđ
nimirū vt in apocalipsi beati iohan-
nis legis significāte orōes sancto-
rū. **V**nde et propheta in psalmo: diri-
gat inq̄t oratō mea: sicut incensū
in conspectu tuo. **S**ic et in alio loco
legis: qđ oratō iusti celos penetrat.
Oratō inq̄z: non cuiuslibet s̄ iusti.
Nam qđ auertit aures suā ne audiat
legem: oratō eius erit execrabilis.
Porro si iustus esse volueris: nō au-
tere aurē eū a mābāis dñi ne au-
tat: et ipse suā a p̄cib⁹ tuis: necesse ē
vt non solū p̄ns seculū cōtēnas: s̄ et
ipsam carnē castigēs et subicias ser-
uituti. **N**ā qui dixit nisi quis abre-
nūciauerit om̄ib⁹ qđ possidet non po-
test meus esse discipulus: et alibi si-
vis esse p̄fectus vade vende om̄ia qđ
possides et da pauperib⁹ et veni seq̄-
re me: idē ipse in alio loco ait. **Q**ui
vult venire post me abneget semet
ipsū: et tollat crucē suā et sequat̄
me. **Q**uod exponēs apostolus: qui
cūqz inquit sūt xp̄i: carnē suā crus-
cifixerūt cū vicijs et occupiscētijs. **D**u-
as igit̄ alas habeat orō n̄ra: cōtē-
ptū mundi et afflictōem carnis: nec
dubius quā celos penetret: et diru-
gat sicut incensū in conspectu dei. **E**rit

enim gratū sacrificiū et acceptabi-
lis oblatō nostra: in q̄ cum auro et
thure fuerit etiāz et mirra: que licet
amara sit tñ putilis est: et cōseruat
corpus qđ mortuū est p̄pter pecca-
tū: ne defluens in vicium putrefiat.
Hec breuiter p̄ imitanda magorū
oblatōe sint dicta. **C**eterū qm̄ā ap-
paritōem hāc esse diximus: quid in
ea appareat dignū est vt queram⁹.
Vtqz s̄m verba apostoli apparuit
benignitas et humanitas saluatoris
n̄ri dei. **E**cce enī in euāgelica lectō-
ne audiui⁹: qm̄ intrātes domum
magi iuenerūt puerū cū maria m̄re
eius. **I**n infantili corpore qđ virgi-
neo mater fouebat in gremio: qđ
nisi veritas susceptē carnis apparui-
t. **Q**uid in eo qđ cū matre paruul⁹
inueniē: nisi verus homo et verus ho-
minis filius declarat̄. **N**ā et in scda
apparitōe vite: si nō manifeste vobis
paterne testīmōio dei fili⁹ appro-
bat̄. **C**eli nāqz aperti sūt super eū:
et descendit spūs sanctus corpali spe-
cie sicut colūba in illū: et vox patris
audita est. hic est filius meus dile-
ctus: in qđ mihi bene oplacui. **S**atis
equibz manifestū est ex hoc ipso sa-
tis euidens et indubitabile: qm̄ dei fi-
liū necesse est deū esse: nāz filios ho-
minū hoies et ipsorū qz aialiū fetus
ex eodē cū eis genere esse nemo qui
dubitet. **V**erūtamen vt nullus sacri-
lego errori remaneat locus: qui in
prima apparitōe verus homo et fili⁹
hominis est declaratus: et in scda ve-
rus nihilominus dei filius: in tercia
iam ver⁹ de⁹ et auctō: nature p̄bat̄:
ad cuius nutū natura mutat̄. **N**os
ergo dilectissimi. xp̄m ih̄esū diliga-
m⁹ vt verū hoīem et fratres nostrū:
honoremus vt dei filiū: adoramus vt
deū. **S**ecure credamus in eū. **S**ecure

erebamus ei nos ipsos fratres mei: cui
nec potestas deest saluandi nos: cum
verus deus et dei filius: nec bona vo-
luntas cum sit tamquam unus ex nobis ve-
rus homo et hominis filius. Quomodo nam-
que nobis erit inexorabilis: propter quod fa-
ctus est filius nobis passibilis. Ita si deside-
ratis super hijs apparitionibus aliquid
ad edificationem nostram audire: illud
attēbite quod primo omnium Christus appa-
reat pauper puer cum virgine matre:
ut simplicitatem et verecundiam ante omnia
querendam nobis doceat esse. Nam et
pueris simplicitas naturalis: et co-
gnata virginibus verecundia est. Om-
nis ergo nobis in queritionis nostre ini-
tium nulla magis virtus necessaria est
quam simplicitas humilis: et gravitas
verecunda. In secunda vero apparitione
venit saluator ad aquas baptismi: non
quidem lauandus: sed magis a patre te-
stimonium accepturus. De sunt lacri-
me deuotōis: in quibus non indulgen-
tia peccatorum sed beneplacitum querit
dei patris: cum descendit in nos spiritus
adoptōis filiorum: testimonium proban-
tes spiritui nostro quod sumus filij dei: ut mel-
lissimam nobis vocem de celo videamur
audire quod vere deus pater in nobis com-
placet sibi. Nec parum distat inter has
lacrimas deuotōis et etatis utique iam
virilis: atque eas quas primum a etas
inter infantiē vagitus emisit: lacri-
mas utique penitentie et confessionis. Ve-
runtamen longe amplius utriusque precel-
lunt alie quedam lacrimae: quibus tam infu-
dit sapor vini. Illas enim lacrimas ve-
re in vinum mutari dixerim: quod fra-
ternae compassiōis affectu in feruo-
re proteunt caritatis: pro qua etiam
ad horam tui ipsi immemor esse so-
bria quada ebrietate videris.

Sermo quartus unde supra.

Populo dure ceruicis cultel-
lus erat necessarius: et lapi-
deis cordibus merito cultri la-
pidei debebant: qualibus a infatu na-
ue sancta circumcisio memorat. Noster
autem ille sus tamquam agnus mansuetus
omnem austeritatem abstulit. Domine a-
gnus es cum lana et lacte veniens: au-
fer a me obsecro cultellum istum. Du-
rum enim videtur et crudele: puulo recēter
nato cultrum lapideum adhibere. Sic
agit misericors. Duriciam cordis con-
gruam seruis filijs commutauit in man-
suetudinem: ut rubiginem originalis
peccati quauis cultellus eradere po-
terat: ex hoc iam cum veniente gratie fa-
cile lauet aqua. Nihil ergo mirum si
per diuersitate temporum mutata sint
sacramenta: ut dare utriusque quod com-
gruum erat eis. Ipse vero Christus per trun-
cum suscepit: ut tamquam lapis angula-
ris utriusque parietis cohereret ac sic dua-
rum capita corrigiaz coniuncte-
ret: sicut et pascha figuratum ipse comple-
uit: et verum primum inchoauit. Sed et
propterea voluit circumcidi: ut ostēderet
et auctorem se esse veteris legis sicut et
euangelij: quoniam qui per seipsum ait nisi
quis renatus fuerit ex aqua et spiri-
tu sancto et cetera: ipse idem per seruū
suū prius dixerat: omnis anima cuius per
puerum caro circumcisa non fuerit peribit
de populo suo. Quod si solum baptisma su-
scepisset: videri poterat refugisse cir-
cumcisionem: tamquam nihil ad se pertinentem.
Si vero circumcidere et non baptizare
quod mihi persuaderi posset baptizari
circumcisione relicta. Nunc itaque post
circumcisionem baptismum suscipiens: il-
lud mihi tenendum tradidit: quod vlti-
mo suscepit. Denique omnitatis as-
mator et mediator qui habitare facit
vniuersi moris in domo: quod omnitatem
desereret et alios scandalizaret. Sic

enim scābalisarenē videntes eū non
circūcūdi: sicut hodie scābalisaretur
ecclesia si infantem videret non ba-
ptisari. **N**ec solū omunitatis et omni-
tatis bonū cōmendare s; humilita-
tē voluit exhibere: ut ligaturā vul-
neratoꝝ suscipet. qui solus erat abs-
q; vulnere. **N**unc enī apłus dicit. **N**i
sit deus filiū suū in mūdū: natum ex
muliere factū sub lege. **V**erū ne qđ
forte diceret. qđ circūcisus est parē-
tes fecerūt. paruulus enim erat: iā
triginta annoꝝ ab baptisimū ipse p-
rexit. **I**nclinat sub baptiste manib;
bus caput tremendū potestatib;
principatib; adoranduz. **Q**uid mi-
rum si baptista extremuit? **N**uis vel
ipsa cogitatōe nō extremiscat. **O** qđ
altū erit in iudicō caput qđ mō in-
clinat: et vertex qui mō tam humi-
lis videt: qđ sublimis et excelsus tūc
apparebit. **S**ine inquit mō: sic enim
debet nos implere omnē iusticiā. **S**i
quidem qui in plenitudine temporis
venit et in qđ habitat plenitudo diui-
nitatis: nihil nouit nisi plenū. **N**am
legē nō venit soluere s; implere. **E**st
autē iusticia qđā stricta et angusta
valde: ita ut qđ cito pedem verteris
in peccati foueā cadas: nec pōne-
re se equali nec equari pōposito. **N**u-
ius diffinitō ē. reddere unicuiq; qđ
suū est. **A**ltera latior et apłior iusti-
cia: nec equare se pari: nec inferiori
pōnere. **S**icut enī grādis et grauis
est supbia pferre se equali aut eq-
re plato: ita magne humilitatis ē
inferiorē se exhibere equali: aut eq-
lem inferiori. **M**axima et plena iusti-
cia est in inferiorē exhiberi etiā ip-
si inferiori. **S**ic enī fūma et intolera-
bilis supbia est superiori se pōnere:
ita inferiori subdere fūma et plena
iusticia est. **N**ō iobannes ait ego a

te debeo baptisare. de prima fuit qđ
superiori se subdidit: qđ autē xp̄us
fecit de plena iusticia fecit: siquidē
ille suū mamb; se inclinauit.
Videat autē nūc quisq; quē imitē:
hūc an eū qđ extollit sup omē qđ cie-
dit de? aut colit. **S**tudeamus et nos
obsecro fr̄es abimplē oēs iusticias.
Ipaenī ē via p quā ad leticiā veniē
Nā leticia pmiū est: iusticia meritū
et materia. **N**ā de ipā iusticia erit le-
ticia nostra: quāto xp̄s apparebit
vita nostra et nos apparebimus cū
ipso in glā: qm̄ ipse est qđ factus ē
nobis a dō patre iusticia. **B**eati ve-
ro qui etiā nūc de iusticia letant et
exhilarant in cōsciencijs suis: fugē-
tes mel de petra: oleūq; de saxo du-
rissimo. **N**ūc autē videt laboriosa ius-
ticia: s; veniet quāto in suauitate
iocunditate sine omni labore desite-
re et habere. amē et p̄cipiat quan-
do fruem̄ ipsa iusticia. **V**e autē hijs
qui ptergrebiūt viā: qđ relicta iusti-
cia. vanāt trāitorioiā leticiā querūt
Cū enī de trāitorioijs querūt leticiā:
nō poterit nō transire transeuntib;
hijs de quibus erat. **S**icut enim li-
gnis deficiētib; deficit ignis: sic mū-
dus transiet et occupatiō eius: haud
dubiū quā leticia quoq;.

Dominica prima post octauā e-
piphanie sermo primus.

In lectōe sancti euāgelij fr̄es hodie
audiuimus: quia dñs noster iuit ad
nuptias. **F**aciamus g; qđ alibi mo-
net: et studeamus similes fieri ho-
bus expectantib; dñm suū qm̄ reu-
tat a nuptijs. **N**ā tenenti carrucam
in agro. et vendēti aliquib; vel emen-
ti i foro. nō dicit qđ expectas. **N**ec
qđ enim similes sūt expectantib;.